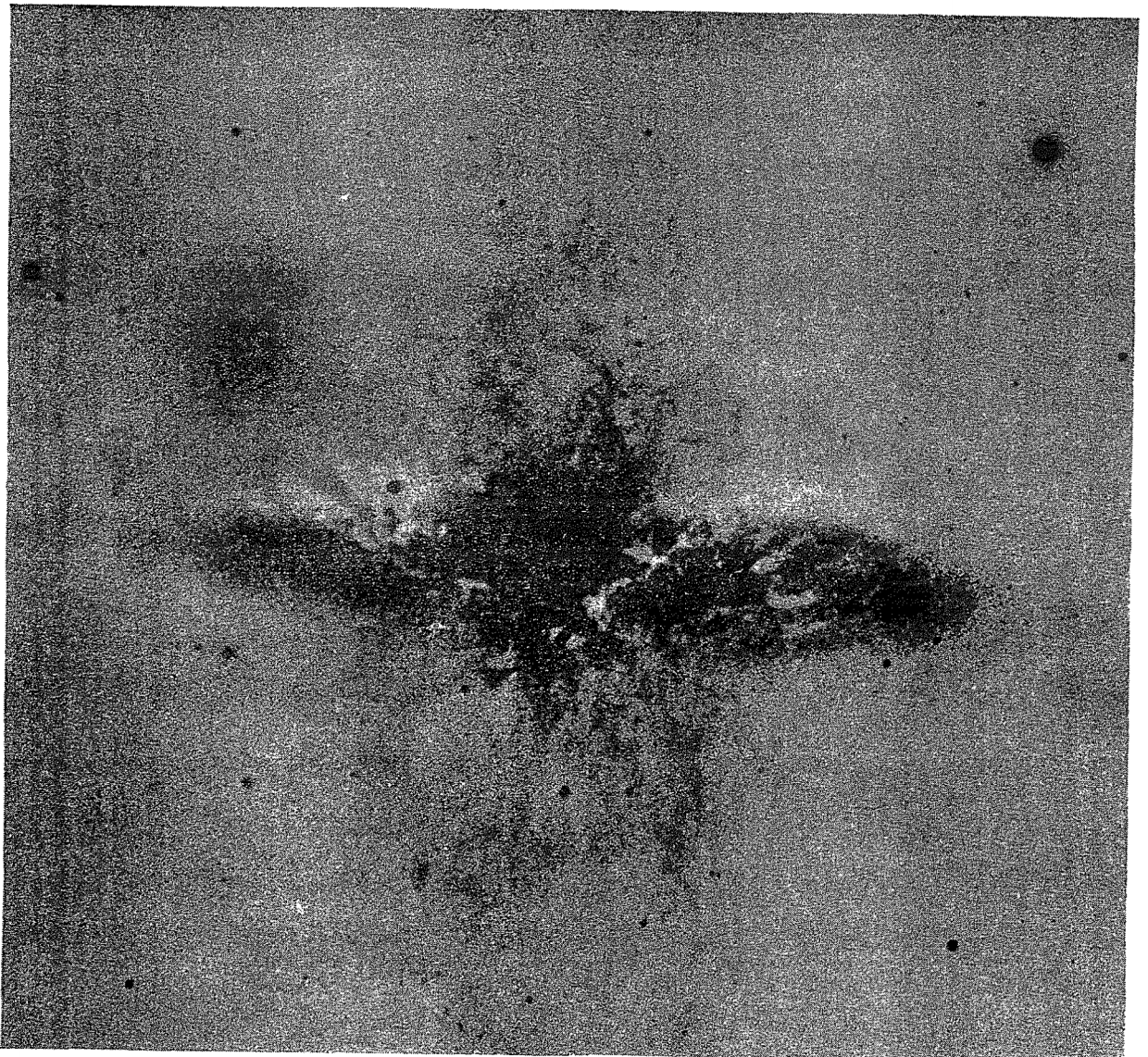

منابع تشعشعات کیهانی

ترجمه : حسین شمس دانشجوی سال چهارم الکترونیک

حقیقت بارز تشعشعات کیهانی انرژی فوق-
العاده عظیم آنهاست •
تشعشعات مهم کیهانی ذراتی را که از
اطراف به آتمسفر زمین وارد میشوند با انرژی
زیادی شارژ مینمایند بطوریکه انرژی این
ذرات بین 10^{20} تا 10^{18} الکترون ولت

کدام عامل کیهانی این ذرات با چنین
انرژی عجیبی را بوجود میآورد ؟ محاسبات
نشان میدهد که قسمت اعظم امواج فضایی
از کهکشان ما حاصل نمیگردد بلکه منابع این
تشعشعات، کهکشانهای مافوق کهکشان ما
میباشند •

شکل ۱- کهکشان انفجاری M 82 : «این عکس بوسیله تلسکوپ ۲۰۰ اینچی بانورقبردگره پالمونتوسط Allan.R.Sandage تهیه شده است»
عکس فوق نتیجه انفجار بسیار عظیمی را نشان میدهد که در مرکز یک کهکشان بوقوع پیوسته، رشته های متلاطم هیدروژن تا فاصله ۱۴۰۰۰ سال نوری از دایره کهکشان بطرف بالا یا پایین پخش شده
است • این نوع انفجارات که بعنوان انرژی کهکشان های صادرکننده امواج پشماربیرزند قادرند ذرات نسبی با انرژی فوق العاده زیادی تولید کنند •

میباشد . در مقابل ، نیرومندترین شتاب دهنده ای که تا کنون بدست بشر ساخته شده قادر است حد اکثر تا حدود $10^8 \times 3$ الکترون ولت انرژی بذرات بدهد . هر نوع فرضی درباره منبع اصلی این امواج باید توأم با پیشنهاد يك مکانیسم کیهانی باشد . بطوریکه این مکانیسم قابلیت شتاب دادن به ذرات باردار را (که غالباً پروتونها هستند ولی گاهی هسته های سنگین نیز میباشند) تا حدود انرژیهای فوق العاده عظیم داشته باشد .

آنچه که امروزه مورد قبول عموم دانشمندان قرار گرفته ، اینست که مبدأ این تشعشعات : یکی ستارگان *Supernovae* هستند *

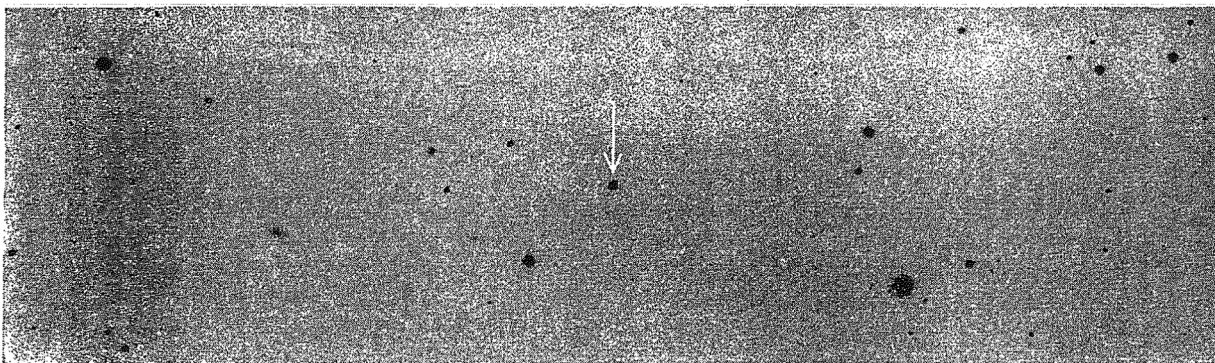
و دیگر ستارگان در حال انفجار (شکل ۱) میباشدند . از این دو نوع ستاره اولی در داخل کهکشان ما قرار دارد و امواج با انرژی کمتری را ایجاد میکند در حالیکه مبدأ امواج با انرژی فوق العاده بزرگ در خارج از کهکشان ما میباشد .

احتمالاً بیشتر امواج و شاید قسمت اعظم آنها بوسیله منابع تشعشع بسیار قوی فوق کهکشانی که اخیراً کشف شده است ایجاد میگردد (شکل ۲)

ابتدا چنین تصور میرفت که این تشعشعات از خورشید بوجود میآیند . نور خورشید باعث شتاب ذرات شده و سرعت آنها را بمقدار بسیار زیادی تندتر میکند . و هنگام تابش نور به اتمسفر زمین است که فلوی این امواج افزایش مییابد . واضح است که در این موارد خورشید يك منبع تشعشعی بزرگی نیست زیرا اولاً :

باتوجه بشکل ۳ در منحنی طیف انرژی ذرات تغییرات کوچک و متعددی وجود

دارد ، یعنی با افزایش انرژی ، تعداد ذرات بطور محسوس کم میگردد . بنابراین در ایجاد این تشعشعات مکانیسم های متعدد و متفاوتی دخالت دارند . ثانیاً : این تشعشعات تنها از جانب خورشید حاصل نمیکردند بلکه در جهات دیگر نیز وجود دارد

شکل ۲- منبع تشعشع Quasi-Stellar 3C 48 : (این عکس بوسیله تلسکوپ ۲۰۰ اینچی تهیه شده است)

شبی که وسط عکس بوسیله فلش مشخص شده است منبع رادیویی فوق العاده . اگرچه در عکس مانند سایر اجزاء که ستارگان کهکشان ما هستند بنظر میرسد ولی این منبع کهکشانی در حدود ۱۰ بیلیون سال نوری از ما فاصله دارد و اتمام کهکشانیهای محلی روشن تر است یکی از منابع پرقدرت امواج کیهانی است .

* این ستارگانی هستند که بطور ناگهانی و بسرعت نورشان روافزایش مینهند و در فاصله چند ماه یا چند سال بعد در تاریک و بیبهم میگرددند . مترجم

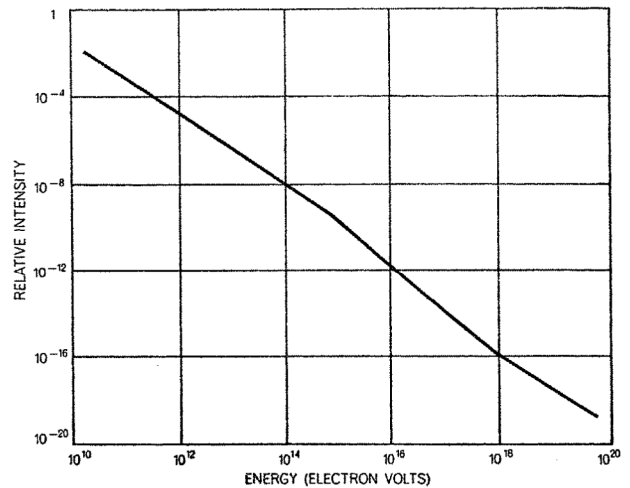
اکنون این سؤال پیش میآید که آیا در عالم هستی مکانی با شرایط مناسب وجود دارد که ذرات در آنجا بتوانند تا مرز انرژیهای فوق العاده عظیم شتاب گیرند ؟

۳۰ سال پیش هنگامیکه Supernovae کشف شدند نظر Walter Baade و Fritz Zuicky این بود که

این ستاره نتیجه انفجاراتی است که قسمت اعظم جرم آن با طرف پراکنده شده است و بطوریکه تحقیق شده این انفجارات میتوانند منابع بسیار خوبی برای ایجاد امواج کیهانی باشند .

عده ای از کارشناسان خاطر نشان ساخته اند که در کهکشان ما ستارگانی دیگر وجود دارند که بطور ناگهانی تحریک میشوند و این ستارگان قادرند ذرات با انرژی بسیار زیاد تولید کنند و امواج الکترو مغناطیسی که از آنها ساطع میگردد بسیار شدید تر از امواجی است که بتوسط ستارگان Novae و همچنین منظومه شمسی بدست میآید . طبق نظریه Enrico Fermi انرژی عجیب ذرات امواج کیهانی بعلت حادثه انفجار یا حوادث نظیر آن نیست ، بلکه بدلیل تکرار شتابهای پی در پی است که بتوسط میدانهای مغناطیسی قوی ابرهای یونی روی ذرات اعمال میشود و این ابرها در فاصله بین ستارگان قرار دارند .

در فرضیاتی که ذکر شد فقدان دو مدرک بخوبی آشکار است ، اولاً وجود فلوهای ذرات

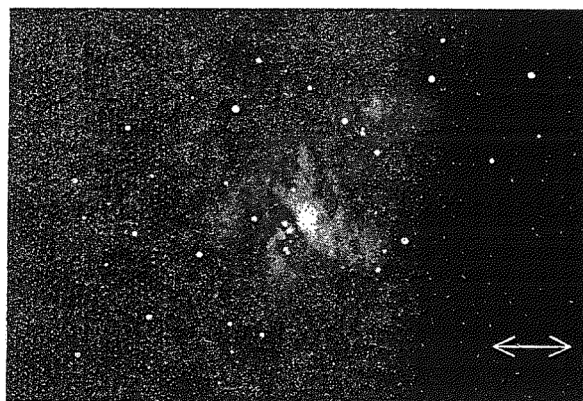
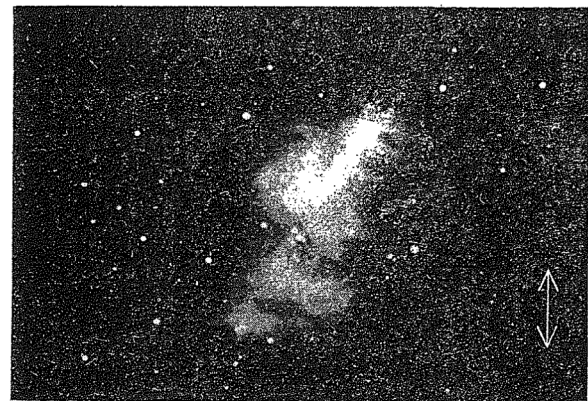
شکل ۳- طیف انرژی امواج کیهانی : چون منحنی طیف انرژی امواج کیهانی دارای شیب منفی میباشد بنابراین امواج مزبور توسط مکانیسم های متفاوتی تولید میشوند .

زمانی چنین استدلال میشد که چون حرکت ذرات بار دار در طول خطوط قوسهای مغناطیسی بصورت مارپیچ میباشد بنابراین وجود میدانهای مغناطیسی بین سیارات باعث توزیع یکنواخت ذرات در تمام جهات میگردد . ولی با توجه بانرژی ذرات این امواج ملاحظه میگردد که این میدانها حتی در مقابل کم انرژی ترین ذرات بسیار ضعیف میباشد و قادر بانحراف آنها نخواهند بود . خورشید نیز بقدری نزدیک است که اگر میخواست منبع این امواج باشد ناگزیر بود کلیه تشعشعات خود را در طیف امواج کیهانی تابش نماید ، نه در طیف امواج مرئی . باین ترتیب اگر خورشید مولد قسمت اعظم این امواج نباشد بدون تردید ستارگان دیگری نظیر خورشید نیز منبع آن نخواهند بود . ولی امکان دارد که ستارگانی باشند با خواص کاملاً منحصر بفرد که بتوانند با ایجاد این امواج کمک کنند .

میباشند بتوسط مکانیسم سنکروترون (Synchrotron) عمل مینمایند یعنی تشعشع موج بوسیله الکترونهاى نسبى بطور مارپیچ در طول خطوط قواى مغناطیسی حرکت میکنند (شکل ۴) .

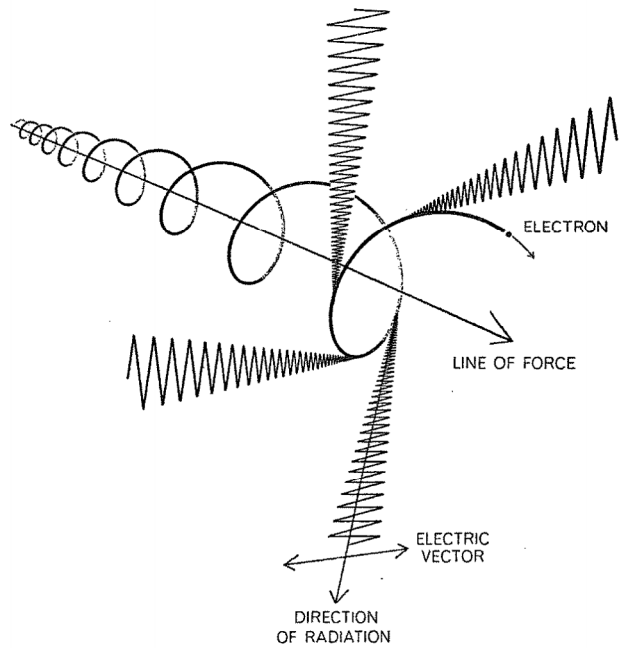
واضح است که در این منابع تشعشع وقتى الکترونها تا حدود سرعت نور شتاب میگیرند ذرات باردار دیگر از قبیل پروتونها و هسته های سنگین نیز شتاب خواهند گرفت و بعلاوه طیف حاصل از الکترونهاى یک عده دار تشعشع سنکروترون میباشد کاملاً مشابه با طیف ذرات دیگر است ولی قبول اینکه منابع تشعشع ذخیره کننده های امواج کیهانی باشند مورد شك و تردید دانشمندان بود .

در کیهان مائیز منابع تشعشع غیر حرارتی وجود دارند ، طبق تحقیقاتیکه بعمل آمده این منابع قسمت اعظم بقایای ستارگان Supernovae را تشکیل میدهند . مثلاً (شکل ۵) باقیمانده ستاره ایست که

شکل ۵ - منبع رادیوشی Carb Nebula : یکی از قوی ترین منابع رادیوشی موجود در کیهان ما است و این از بقایای ستاره Supernova میباشد که در سال A.D 1054 منفجر شده . این عکس که بوسیله دوربین پلازیوم برداشته شده نشان میدهد که این منبع بوسیله مکانیسم سنکروترون تشعشع میکند (فلشهای موجود در عکس جهت بردار میدان الکتریکی را مشخص میکنند) .

ذرات نسبى ذراتی هستند که سرعتشان در حدود سرعت نور است و نتیجتاً جرهد در حالت حرکت آنها با جرهد در حالت سکونشان متفاوت است . این ذرات نسبى اغلب الکترونها هستند که با آنها الکترونهاى نسبى نیز گویند . مترجم

شکل ۴ - تشعشع امواج بوسیله مکانیسم سنکروترون : در این سیستم امواج بتوسط حرکت مارپیچ الکترونها در طول خطوط قواى مغناطیسی بوجود میآیند . طیف این امواج میتواند در قسمت مرئی و یارادیوشی باشد . طول موج تشعشع بستگی به سرعت ذرات و شدت میدان مغناطیسی دارد . موج حاصل کاملاً پلاریزه بوده و بزودار میدان الکتریکی آن بر امتداد خط قواى مغناطیسی و امتداد انتشار امواج عمود است .

نسبى است * در کلیه اجرام سماوی بنحیضی خورشید که دارای تحریرکات ناگهانی هستند در هنگام وقوع این تحریرکات فلوهای ذرات نسبى بوجود میآید . ثانیاً طبق تحقیقاتی که در سال ۱۹۵۰ بوسیله رادیونجومی بعمل آمد ثابت شد که اکثر منابع صادر کننده امواج غیر حرارتی

در سال ۱۰۵۴ منفجر شده و آنرا Crab Nebula نامیده اند. وجود چنین بقایا و صدور امواج کیهانی بتوسط مکانیسم سنکروترون نشان می دهند که ستارگان Supernovae ذرات نسبی را بداخل گازهای یونی که بین فواصل ستارگان قرار دارند تزریق میکنند

برای ارزیابی اهمیت تزریق این ذرات نسبی که بطور آماری سهم بزرگی در تشعشعات کیهانی دارد لازم است که اولاً مقدار متوسط فلوی ذرات حاصل از Supernovae تعیین گردد ثانیاً نسبتی که در آن چنین طغیانهای بوقوع می پیوندد معلوم باشد. ولی هنوز حتی حدود تقریبی این مقدار نیز نامعلوم است و فقط میتوان بر اساس مشاهده مقدار کل محتوی انرژی الکترونیکی راکه در بقایای Supernovae از قبیل Carb Nebula باقی میماند تعیین کرد، ولی اکنون ۹۰۰ سال بعد از جاده انفجار این ستاره است و از این گذشته فقط میتوان اکتیویته الکترونها را بدست آورد در حالیکه در باره فلوی هسته ها و پروتونها هیچگونه اطلاعی در دست نیست. نظر باینکه شرط بوقوع پیوستن Supernovae محققاً تابعی است از تعداد نسبی ستارگان در کهکشانهای مختلف که حدود تغییرات جرم ستارگان آنها (یعنی جرم کوچکترین ستاره تا بزرگترین ستاره) متفاوت است، بنابراین هر

نوع ارزیابی که بر اساس کهکشانهای خارجی باشد تقریب خوبی نخواهد داشت. مقدار تقریبی که بدست آمده هر صد، تا پانصد سال یکبار وقوع این ستاره را خبر میدهد.

بموجب این عدم اطمینان فعلاً ارزشی نخواهد داشت که مسئله را از نقطه نظر کهکشانهای خارجی مطالعه کنیم بنابراین در مسائل داخلی کهکشان بحث میکنیم.

مقدار ذراتیکه باید بداخل کهکشان تزریق گردد تا در نتیجه دانسیته انرژی تشعشعات کیهانی در حدود یک الکترون ولت بر سانتیمتر مکعب (این دانسیته انرژی است که در قسمت بالای آتسفر زمین اندازه گیری شده) تثبیت شود بستگی بتعداد تصادمات هسته ای دارد که ذرات گازهای بین ستارگان پاهسته ها انجام میدهند و در نتیجه این تصادمات هسته ها از هم پاشیده شده و از کهکشان خارج میشود.

در تصادمی که بین هسته ساکن و یک پروتون با انرژی خیلی زیاد و یا سایر ذرات صورت میگیرد ابری از ذرات ثانویه تشکیل میشود. (اگر انرژی بقدر کافی زیاد باشد این ذرات ثانویه عبارت خواهند بود از مزونها و جفتهای (Nucleon-antinucleon) این ذرات بسیار ناپایدار بوده و از بین میروند ولی الکترونها، پوزیترونها، اشعه گاما نوترینوها و انتی نوترینوها محصولات پایدار نهایی خواهند بود. چون تأثیر متقابل بین

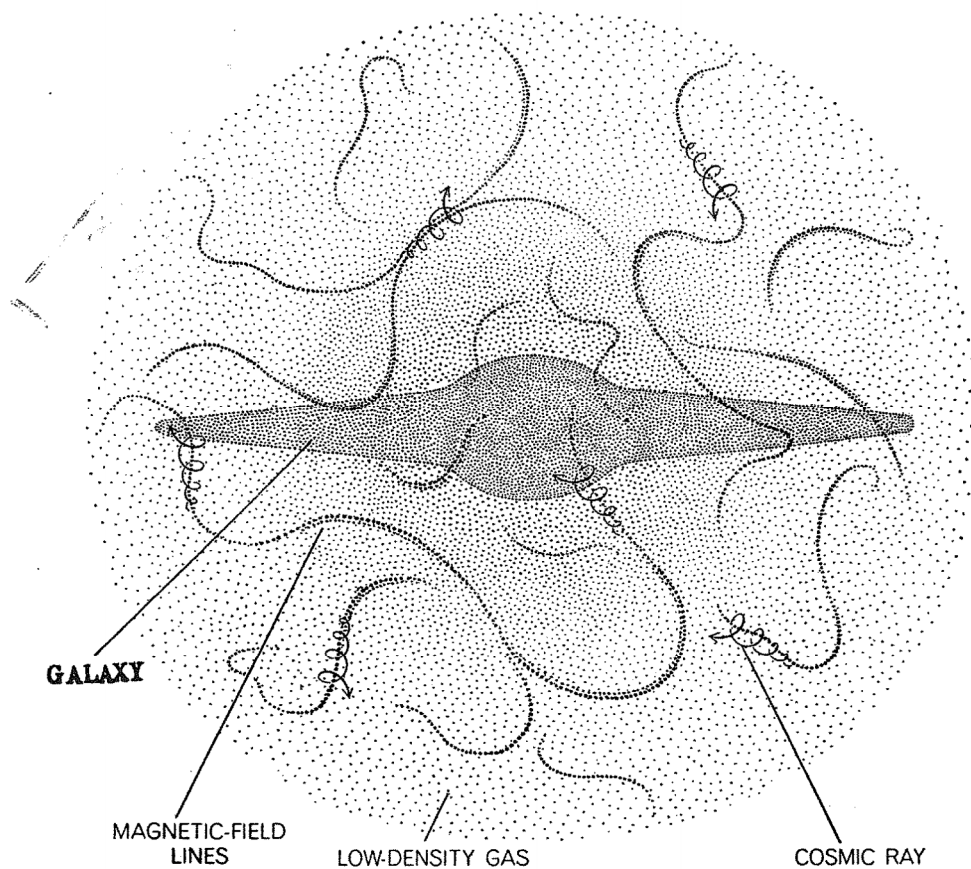
زندگی يك ذره مربوط با امواج کیهانی، دانسیته گازی که قسمت اعظم زندگی این ذره در آن صرف میشود و همچنین وضع ساختمانی و توزیع میدانهای مغناطیسی موجود در اطراف کهکشان میباشد •

اما حقیقتاً ساختمان این میدانها چگونه است و چطور میتوانند تشعشعات را حبس و محدود نمایند ؟

در حدود ۱۰ سال قبل John Baldwin از دانشگاه کمبریج بر اثر مشاهده همهمه‌ای که در زمینه امواج موجود در کهکشان ما است نتیجه گرفت که این امواج از محوطه کهکشان مزبور نبوده بلکه از ناحیه دیگری گسترش مییابند و تقریباً گروی

نوترینوها و آنتی نوترینوها و ذرات دیگر بسیار کم است در نتیجه این ذرات از کهکشان خارج میشوند، اشعه گاما نیز با اینکه تأثیر متقابلش روی ذرات دیگر نسبت به نوترینوها بیشتر است معهداً از کهکشان بیرون میرود و تنها الکترونها و پوزیترونها باقی میمانند. انرژی الکترونها بوسیله تشعشع در اثر حرکت در میدان مغناطیسی بین ستارگان (سیستم سنکروترون) و تشعشع در اثر برخورد با سایر ذرات تلف میشود •

محاسبه تلفات انرژی احتیاج بمفروضات زیادی دارد، ولی در عین حال مجهولات زیادی را برای ماروشن میکند • مثلاً تاریخ

شکل ۱- هاله : هاله عبارتست از قسمتی از فضای که تقریباً گروی شکل است و محتوی گاز با دانسیته کم و میدان مغناطیسی ضعیف میباشد • تصور میرود که بعضی از کهکشانها مانند کهکشان ما بوسیله این هاله احاطه شده باشند • هاله مانند یک بطری مغناطیسی قابل نفوذ عمل نموده و امواج کیهانی را در داخل فضای خود محبوس میکند •

شکل بوده بنام هاله کهکشانی ویا Corona خوانده میشوند و نظریاتیکه صد ورا موج بوسیله مکانیسم سنکروترون میباشند بنا بر این کلیه نقاط هاله باید دارای میدان مغناطیسی ضعیف و الکترونیاتی با انرژی فوق العاده زیاد و سایر ذرات که احتمالاً در امواج کیهانی موجودند باشد مدتی بعد R. Hanbury Brown و Cyril Hazard محققین مرکز تحقیقاتی رادیو دانشگاه منچستر که روی Great Nebula مطالعه میکردند توزیع گسترده‌ای از صد ورا امواج رادیویی را در جوار این ستاره کشف کردند (شکل ۶)

در همین زمان منجمین رادیویی در استرالیا و در مرکز تحقیقاتی Green Bank, W. Va با کشف کهکشانهای مارپیچی در نزدیکی ستاره فوق نتیجه گرفتند زمان ناپیدائی هاله بمراتب بیشتر از زمان حضورش میباشند و ضمناً در اکثر حالات تشعشع هاله کاملاً بطرف ناحیه مسطحی محدود میشود که در وسط این ناحیه یکبرآمدگی محدد بی وجود دارد و کلیه ستارگان این ناحیه در حال گسترش اند :

نتایج آزمایشات متعدد دیکه روی امواج کیهانی انجام شدن نشان داد که برخلاف تصور عموم هاله نمیتواند کمک مؤثری باین امواج بنماید بطوریکه برخی از منجمین معتقد شدند که میتوان هرگونه شاهد فضائی را بدون در نظر گرفتن هاله نیز تشریح نمود .

از نظر تئوری نمیتوان علت پایداری Corona یا هاله را با چنین میدانهای مغناطیسی کمبار وضعیت و دانسیته کم گاز برای مدت طولانی

در حد و د عمری که کهکشان (تقریباً ده بیلیون سال) توصیف نمود زیرا گازیکه در بالای صفحه دوران کهکشان قرار میگیرد باید سرعتش با سرعت دورانی آن کهکشان قابل مقایسه باشد یعنی در حدود 200 Km/Sec و همچنین حرکت تلاطمی خود گاز حرارتی نزدیک بیک بیلیون درجه سانتیگراد تولید میکند .

با توجه باین دو موضوع مقدار انرژی تلف شده بحدیست که یک هاله در مدت زمانی بسیار کمتر از عمر کهکشان از بین میرود . سه سال قبل Fred Hoyle تصور میکرد هاله یک پدیده ناپایدار است که طول عمر آن حدود چند ده یا چند صد میلیون سال بیشترین است و علت بوجود آمدنش نیز انفجارهای مرکز کهکشان است . در اینصورت انفجارات اخیر نظیر همان انفجاراتی است که ظاهراً عهد مدار صد ورا امواج از کهکشانهای روشن و بیضوی است . ولی ممکن است با مقیاس خیلی کوچکتر از آن باشد (شکل ۱) گازهای متحرک در حال خروج که در کهکشان ما دیده میشوند نتیجه یک حادثه مهیب مانند انفجارات فوق میباشد .

اگر منشاء هاله‌های کهکشانی این نوع حوادث باشند میتوان آنها را مانند بطری مغناطیسی تصور نمود که امواج را بدام انداخته و در خود نگاه میدارد .

بر اساس محاسباتیکه منجمین روسی با سامی V.L. Ginzburg , S.I. Syrovatsky انجام داد مانند نتیجه اینطور بدست میآید در صورتیکه این هاله کاملاً قابل نفوذ باشد

انرژی امواج و رودی آن در حدود 10^{39} تا 10^{40} ارگ بر ثانیه است و اگر وقوع ستاره هر صد سال یکبار باشد بطور متوسط $10^9 \times 10^{40} \times 3 \times 10^{49}$ ویا $10^3 \times 10^{49}$ ارگ پروتون تیزریق خواهد نمود. ولی با توجه بمشاهدات نمیتوان تصور کرد که این بیان مقرون بدلیل است یا نه.

قبلاً که احتمال وجود انفجار برادر چند ده میلیون سال پیش در مرکز کهکشان ذکر کرده بودند توجه باین مسئله نداشتند که چنین طغیانهای منبع فوق العاده قوی امواج کیهانی هستند و این حادثه باعث ایجاد شرایطی میگردد که در تحت آن امواج کیهانی بوجود میآیند.

کمی بعد Syrovatsky و Ginzburg ملاحظه کردند که انفجارات داخل کهکشان ما میتواند تیزریق کنند همای بسیار پر قدرت امواج باشند و اهمیت آنها را این مورد نیز از ستارگان Supernovae کمتر نیست.

برای پی بردن با اهمیت این موضوع میبایست کاراکتریستیکس یک عمل انفجار را در داخل یک کهکشان ماریچی تعیین نمود و در حال حاضر اطلاعات ما برای بررسی این نوع مسائل بسیار ناچیز است.

اکنون توجه خود را بسوی منابع احتمالی خارج از کهکشان خود معطوف میکنیم، بحث درباره حوادث بسیار شدید و مهیب بمقیاس کهکشانی ما را بر آن میدارد که نحوه عمل منابع فوق العاده قوی صدور امواج کیهانی را مورد بررسی قرار دهیم. مراکز شناخته شده که دارای بزرگترین مقادیر انرژی بصورت ذرات نسبی هستند منابع

تشعشع قوی فوق کهکشانی میباشند. استفادهاز تئوری سنکروترون محاسبه فلوی الکترونها را ساده مینماید. انرژی این فلوها در حدود 10^{59} ارگ بوده و برای منابع قویتر بزرگتر است. مجموع انرژی محتوی در امواج این کهکشان (بافرض اینکه دانسیته انرژی در داخل کهکشان ما در حاله برابری الکترون ولت در هر سانتیمتر مکعب باشد) در حدود 10^{61} ارگ است. بنا بر این انرژی محتوی در بعضی از منابع تشعشع چندین برابر بزرگتر خواهد شد. درباره چگونگی قسمت اعظم انرژی محتوی در امواج که بصورت فلوهای پروتون و فلوهای هسته سنگین میباشند منابع تشعشع مستقیماً هیچگونه مدرکی بمانند دهند ولی مکانیسم تولید فلوهای ذرات نسبی نشان میدهد که این انرژیهای بزرگ بیشتر در فلوهای پروتونها قادمند مجتمع گردند نه در فلوهای الکترونها.

محاسبات نشان میدهند امواجیکه از قویترین منابع حاصل میگرددند بیشتر آنها دارای پروتونهای فلودار بوده و انرژی محتویشان در حدود 10^{61} ارگ یا بیشتر است.

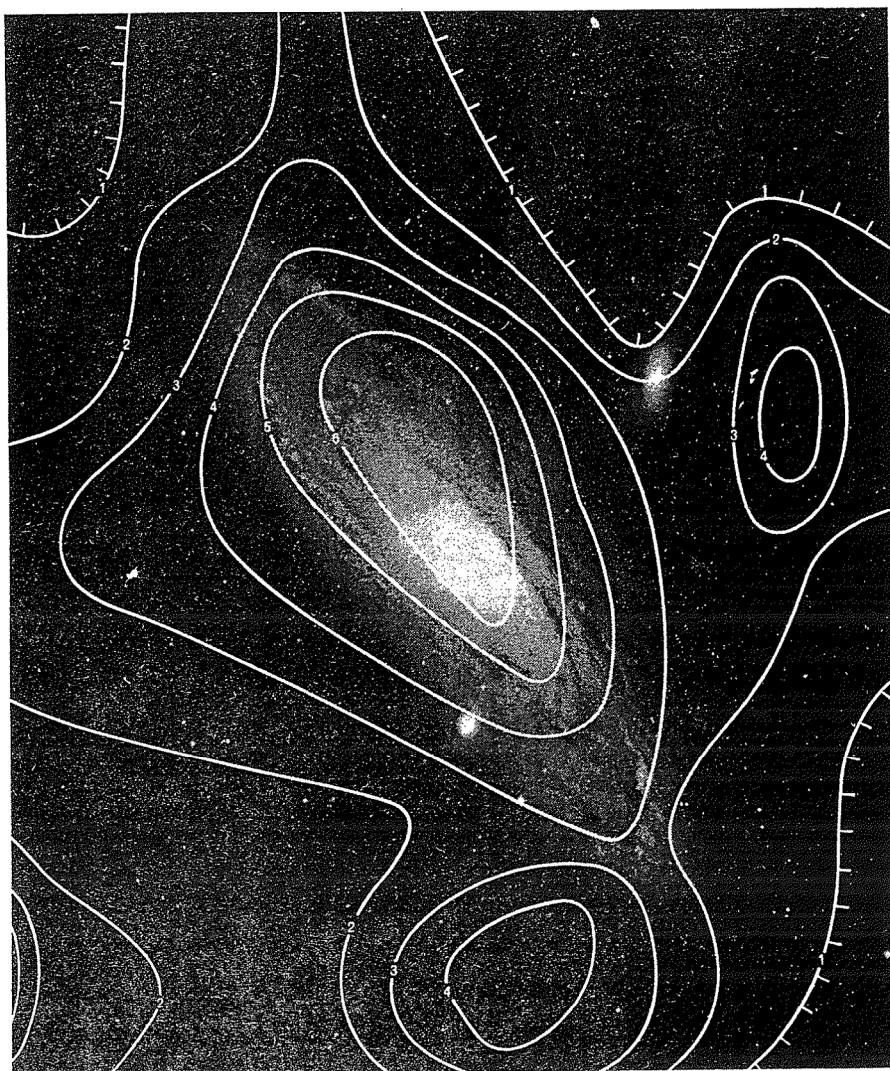
در حال حاضر برای فهم همکانیزی که چنین فلوهای عجیب ذرات را بوجود میآورد کنجکاو و علاقمندی زیادی وجود دارد.

تحقیقات لابراتوار بسل (بتوسط R.W. Wilson, Arno.A. Penzias) وهمچنین تحقیقات دانشگاه پرینستون وجود این فلوها را ثابت کرده است و اظهار نظر شده که احتمالاً بقایای انفجار سیاره عظیمی هستند و

در نتیجه دانسیته انرژی الکترونها در بین کهکشانها خیلی کمتر از انرژی منبع تشعشع اصلی و همچنین فضای داخلی کهکشان ما است.

یک نمونه از این منابع که نسبتاً به کهکشان ما نزدیک است بنام Centaurus.A می باشد (شکل ۸) این منبع رادیوئی بایک کهکشان مشترک است و وسعت این منبع عظیم در حدود ۲ میلیون سال نوری است و فاصلهاش از کهکشان ما در حدود ۲ میلیون سال نور است در این حالت خاص

احتمال دارد که قسمتی از فلوهای ذرات ایجاد شده توسط این منبع سرانجام بمانند . اگر بتوانیم اطلاعاتی از قبیل عمر متوسط یک منبع رادیوئی و تعداد دفعاتی که چنین منابع در بین تمام مجموعه کهکشانها بوقوع می پیوندند بدست آوریم در این صورت میتوان دانسیته انرژی تشعشعات کیهانیراد رین کهکشانها محاسبه کرد . تقریباً چهار سال قبل در باره منابع رادیوئی

شکل ۷- منبع رادیوئی Great-Nebula M 13 : این عکس توسط تلسکوپ ۴۸ اینچی پالور تهیه شده . خطوط مشخص کننده شدت نسبی انرژی در نقاط مختلف بتوسط دانشگاه ایالت اوهایو ترسیم شده . اوج این منبع باتراکانس 1415^{h} پخشی میشود .

در مبداء جهان بوقوع پیوسته اند . این فلوها بقدری پر قدرت هستند که حتی قسمت اعظم الکترونها بین کهکشانها را که بصورت امواج کیهانی میباشند از بین برده و طبق مکانیزم معکوس کمپتون آنها را به اشعه ایکس و گاما تبدیل میکنند .

(شرح و مکانیسم فوق توسط J.Felten از دانشگاه کالیفرنیا و P.Morrison از دانشگاه M.I.T. انجام شده است)

شکل ۸ - منبع رادیویی Centaurus A : این عکس توسط تلسکوپ ۲۰۰ اینچی تهیه شده • منبع تشعشع فوق بایک کهکشان غیرعادی NGC 5128 مشترک میا شد • تستهای تاریک شده در عکس ابرهای منجمد شده هستند • انرژی که بصورت امواج رادیویی از این منبع حاصل میشود چندین برابر بزرگتر از انرژی نورانی است که از کهکشان های روشن بدست میآید •

موجود در مجموعه کهکشانی که در اطراف ما قرار دارند محاسباتی انجام شد و البته تقریبهای زیادی بکار رفت، چه مقدار انرژی نامعلوم است و عمر متوسط یک منبع رادیویی را با تقریب زیاد میتوان در حدود یک میلیون سال در نظر گرفت نتایج بدست آمده از تحقیقات این بود که در حال حاضر قوی ترین منابع تشعشع موجود در این گروه کهکشانی که تعدادشان ۶ است ذراتی با انرژی 10^6 ارگ صادر میکنند. دلائلی وجود دارد که نشان میدهد این ذرات همان پروتونها هستند •

فرض کنید که نسبت بوجود آمدن منابع رادیویی در طی یک پرپود جهانی ثابت بماند البته این پرپود را در حدود 10^2 سال در نظر گرفته عمر متوسط منبع رادیک میلیون سال میانگاریم در این

صورت طی یک پرپود $10^2 \times 2$ منبع مولد تشکیل خواهد شد و انرژی کل ذرات صادره از این منبع در حدود $10^6 \times 2$ ارگ خواهد بود •

اگرچه این منابع بعلت خواص تشعشعی خود باید انرژی را بصورت پیوسته صادر کنند ولی چون انرژی این ذرات در مقابل انرژی کل خروجی کسرفوق العاده کوچکی میباشد بنابراین میتوان فرض نمود که خروج انرژی بصورت پیوسته است یا فرض اینکه این انرژی در تمام فضای کهکشانیها فوق بطوریکه پخش شود باشد در این صورت دانسیته انرژی امواج در این فضا در حدود و یا الکترون ولت در هر سانتیمتر مکعب میباشد •

البته این عدد چندان قابل اطمینان نیست (ممکن است چند برابر بیشتر یا کمتر باشد) و برای مطالعه مقدار مؤثر منابع تشعشع خار

نشر علمی و فنی پلی تکنیک تهران

روی دانسیته انرژی امواج کیهانی در داخل کهکشان ما باندازه کافی بواقعیت نزدیک است در بررسی فرض کرده ایم که انرژی در تمام فضای کهکشانهای اطراف کهکشان ما بطور هموزن پخش شده باشد ولی حقیقتاً بعد از چه مدت تمام این نواحی بوسیله این ذرات بطور یکنواخت اشغال خواهند شد؟

قطر ناحیه فوق در حدود ۵۰ میلیون سال نوریست اگر این ذرات که سرعتشان نزدیک به سرعت نور است روی خط مستقیم حرکت کنند در این صورت زمان پخش آنها ۵۰ میلیون سال بطول خواهد انجامید. ولذا باید انتظار داشت که مدت زمان پخش یکنواخت این ذرات خیلی کوتاهتر از زمان بوجود آمدن آنهاست.

ولی نظریاتی که فضای بین کهکشانها احتمالاً دارای گاز زیاد انسیته کم و میدانهای مغناطیسی هستند بنابراین ذرات مزبور بوسیله این میدانها هدایت میشوند. گازهای مزبور بصورت ابر میباشند و این ابرها بقدری بزرگ هستند که هنگام حرکت های ناگهانی کهکشانها ابرهای فوق نیز حرکت در میآیند سرعت حرکت های ناگهانی در حدود 1000 Km / Sec است. میدانهای مغناطیسی ابرها نیز با همان سرعت حرکت خواهند کرد. ذراتی که از منبع تشعشع خارج میشوند بجای اینکه بخط مستقیم حرکت کنند هنگام عبور از یک ابر با برد یگرنیکی منحرف شده و روی یک مسیر منحنی حرکت خواهند کرد و در نتیجه زمان پخش آنها بد اخل فضای مورد نظر

بجای ۵ میلیون سال حتی به بلیونها سال نیز میرسد. کل زمانیکه يك ذره سرتا سرتا فضای بین این گروه کهکشانها را میپیماید بستگی بسرعتی دارد که خود این سرعت کارا کت-ریستیکیس سرعت های ناگهانی کهکشانهاست. (۶) با توجه بمطالب فوق امکان دارد که هنوز ذرات نتوانسته باشند تمام قسمت های فضای مزبور پخش شوند (اگر این فضا ۱۰ تا ۲۰ بلیون سال پیش درست شده باشد) و اگر هم پخش شده باشند مدت زیادی از پخش آنها نگذشته است. از طرف دیگر اگر مکانیزم عمل مطابق فوق باشد در این صورت فشار اعمال شده توسط فلوهای ذرات قابل ملاحظه میگردد. اگر دانسیته گاز در فضای کهکشانها خیلی کم باشد (در حدود يك اتم در هر 10^4 تا 10^5 سانتیمتر مکعب) در این صورت فشار ایجاد شده در اثر ورود امواج خیلی بزرگتر از فشاریست که در اثر وجود گازها در اثر وجود میدانهای مغناطیسی اعمال میشود، یعنی ورود این تشعشعات بفضای کهکشانها باعث میگردد که فشار آن بمقدار قابل ملاحظه افزایش یابد و هر چه امواج بیشتر وارد شوند درجه فشار نیز بالا میرود و در نتیجه سرعت پخش یکنواخت ذرات در تمام فضای کهکشانها زیادتر میگردد و حتی زمانی میرسد که ذرات از طرف دیگر این فضا خارج میشوند. اگر حدی برای زمان وجود نداشته باشد پس از ده ها بلیون سال ذراتی که وارد کهکشان شده بودند بعلت پسر شدن فضای کهکشانها از آن خارج شده و شروع

میکنند به پرکردن فضای بین کهکشانیها و فقط در تحت این شرایط است که میتوانیم فرض کنیم تشعشعات بین کهکشانی نیز وجود دارند.

بعد از این تحقیقات در سال ۱۹۶۳ منابع رادیویی دیگری بنام Quasi-Stellar یا Quassar کشف شد که احتمالاً

وجود این منابع نیز روی فلوی امواج تاثیر دارد ولی درجه این تاثیرستگی به زیاد بودن تعدادشان نسبت به تعداد کهکشانیهای رادیویی دارد.

بر اساس آمار خیلی ضعیف Quassar بعنوان سازنده منابع تشعشع قابل تشخیص شناخته شده اند. مجموع انرژی که این منابع با امواج میافزایند نتایج تحقیقات را بمقدار قابل ملاحظه افزایش نمی دهد. ولی اگر تعداد کثیری از این اجرام نوع Quasi-Stellar وجود داشته باشد و ظهور هر یک از آنها نتیجه حوادث انفجاری باشد در این صورت تاثیرشان بسیار زیاد تر خواهد بود.

گرچه منشأ فوق کهکشانی امواج با انرژی بسیار زیاد مورد تائید عموم قرار گرفته است ولی اغلب منجمین فیزیکدان هنوز معتقدند که منشأ این امواج ممکن است همان ستارگان Supernovae باشند. نظر بمقدار تولید امواج کیهانی در خارج از کهکشان ما این ذرات باید در سایر نقاط جهان نیز وجود داشته باشند. ولی میتوان اعتراض کرد که دانسیته انرژی کلی این ذرات نمی تواند بحساب آید و باید حساب ساده میتوان نشان داد که فقط از نقطه نظر مقایسه دانسیته انرژی

این امواج کیهانی با دانسیته جرم - انرژی (با استفاده از رابط انشتین) در فضای بین کهکشانیها مهم میباشد. فرض کنید که دانسیته متوسط جرم در جهان 10^{-5} اتم ویا 10^{-29} اگرم در هر سانتیمتر مکعب باشد و چون $c^2 = 10^{21}$

(مجدد سرعت نور) است بنابراین دانسیته جرم - انرژی $10^{-8} MC^2 = 10^{-8}$ ارگ و یا در حدود 10,000

الکترون ولت در هر سانتیمتر مکعب خواهد بود. از طرفی طبق محاسبات قبل دانسیته انرژی امواج وقتیکه در تمام فضا بطور یکنواخت پخش شوند یک الکترون ولت در هر سانتیمتر مکعب میباشد. با مقایسه ایند و ملاحظه میگردد که دانسیته انرژی با مقایسه ایند و ملاحظه میگردد که دانسیته انرژی امواج در مقابل دانسیته جرم - انرژی قابل صرف نظر کردن است.

اشکال مهم تر مسئله منابع انرژیهاست اگر این انرژیها طبق مکانیزم Fusion* از چیدمان هیدروژن به هلیوم حاصل گردد تا کنون باید تمام هیدروژنهای جهان تبدیل به هلیوم شده باشد.

محاسبه این انرژی عظیم در منابع Quassar و سایر صاد رکننده های قوی امواج بقدری مشکل است که ناگزیر مکانیزم های دیگری غیر از عمل Fusion پیشنها داده شده است سیستم دیگر تولید انرژی بوسیله مکانیسم اضمحلال جاذبه ای است یعنی مقداری از جرم بعضی ستارگان در شرایط خاصی تبدیل بانرژی میگردد.

* مترجم چهارمست از عمل همپیوستن هسته های برای تشکیل هسته سنگین تر تولید مقدار فوق العاده

میتوان گفت وقتی يك ستاره Supermassive که سوختن هسته‌های خود را خارج ساختهاست بازاه شعاع بحرانی معینی در تحت تاثیر جرم خود ش نابود شود قسمت اعظم جرم این ستاره بانرژی مبدل میگردد •
در هر حال ما هنوز نمیتوانیم کهکشانهای خارجی چه نقش بزرگی در ایجاد انفجارات دارند •

انفجاراتی که خود مولد عظیم ذرات نسبی هستند ولی مسلم است که این کهکشانها منابع تشعشع حکمفرمای جهان میباشند • اگر این مسائل پذیرفته بود میتوان خاطر نشان ساخت که این تشعشعات نشاندهنده مواد موجود در این کهکشانها هستند • موادیکه مدت‌ها پیش در جستجوی آنهاست •